

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25883/2023
02.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и малолетне ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ, које заступа Паун Јовановић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 150/2023 од 30.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужила и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 150/2023 од 30.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 150/2023 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Мајданпеку П2 80/2022 од 12.01.2023. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име доприноса у издржавању тужиле АА плаћа месечно 20% од редовних месечних примања које остварује код привредног друштва у којем је запослен, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 07.08.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови, до 15-ог у месецу за текући месец а све заостале рате је дужан платити одједном са законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне рате до исплате, док је за већи износ од досуђеног па до траженог издржавања у висини од 35% месечне зараде туженог, тужилин захтев одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила малолетна ББ тражила да се обавезе тужени да јој на име доприноса у издржавању, поред износа досуђеног пресудом Основног суда у Мајданпеку П2 57/2020 од 23.05.2022. године, плаћа месечно још 5% од зараде коју остварује код привредног друштва у којем је запослен, умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 07.08.2020. године па убудуће док за то постоје законски услови, као и да све рате плати одједном са законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне рате до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужилама трошкове поступка у износу од 58.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену странке су благовремено изјавиле ревизије због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужени и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о изјављеним ревизијама у складу са чланом 403. став 2. тачка 1. и чланом 408. ЗПП у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизије странака нису основане.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Странке у ревизији не наводе друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП, а битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. тог закона, на коју се тужени позива, није законски разлог за овај правни лек, док наводи тужила о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 387. став 1. тачка 5. ЗПП, учињеној у другостепном поступку, не утичу на правилност одлуке о жалби и њиховим захтевима за издржавање.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је отац тужила АА, рођене ...2003. године и малолетне ББ, рођене ...2007. године. Оба детета налазе се на редовном школовању - старија ћерка је самофинансирајући студент прве године Академије струковних студија „...“, Одсек ..., а млађа ћерка је ученица ... школе у Тужиле заједно станују у изнајмљеном стану у ..., за који плаћају закупнину у висини 90 евра месечно и сnose трошкове коришћења тог стана. Годишња школарина за старију ћерку износи 70.000,00 динара. Она је на првој години студија положила 3 од укупно 10 испита и 10 колоквијума. Мајка тужила (рођена 1986. године) је по занимању фризер, није у радном односу, али повремено обавља послове прања и чишћења. Власница је стана у Тужени је запослен и његова месечна зарада износи између 98.000,00 и 100.000,00 динара. Зарада туженог оптерећена је обавезом отплате два кредита, од којих је један узет ради улагања у стан у којем тужиле живе. Месечна рата по једном кредиту износи 26.000,00 динара, а по другом око 50 евра. Тужени је 20.03.2022. године закључио нови брак у којем је ...2022. године рођено дете. Његова садашња супруга није у радном односу. Тужени очекује упућивање на издржавање казне затвора у трајању од шест месеци на коју је осуђен правноснажном кривичном пресудом због извршеног кривичног дела насиље у породици и кривичног дела полног узнемиравања (извршеног у односу на тужилу АА).

Пресудом П2 57/2020 од 23.05.2022. године тужени је обавезан да од дана њеног доношења плаћа издржавање тужили, малолетној ББ у висини од 15% од његове зараде и та пресуда је у том делу постала правноснажна.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је у овом спору правилно применио материјално право.

Тужени има обавезу издржавања тужила, прописану члановима 154. став 1. и 155. став 2. Породичног закона. Висина његове обавезе утврђена је применом члана 160. наведеног закона, уз вођење рачуна о свим околностима које су том одредбом прописане као критеријум за одређивање издржавања. Висина издржавања, на захтев

тужиља - поверилаца издржавања, одређена је у проценту од редовних месечних примања туженог, у складу са чланом 162. став 1. и 2. Породичног закона.

По оцени Врховног суда, нису основани наводи странака о погрешној примени материјалног права, као ни наводи туженог о погрешно и непопутно утврђеном чињеничном стању.

Издржавање тужиља одређено је у процентима који су ближи доњој граници (15%) издржавања, када се оно одређује процентуално у односу на редовна новчана примања дужника издржавања. Овако утврђена висина издржавања, која ће у номиналном новчаном износу зависити од висине остварене зараде туженог, одређена је уз вођење рачуна о приходима које он остварује и његовој актуелној породичној ситуацији. Нема места примени члана 155. став 4. Породичног закона у односу на утврђену обавезу туженог да плаћа издржавање тужиљи АА и након њеног пунолетства. Тужиља се налази на редовном школовању, а зарада коју тужени остварује омогућава плаћање издржавања, тако да испуњење те обавезе по туженог није очигледно неправично. Одређена висина издржавања одговара могућностима туженог, с`обзиром да он остварује редовне приходе и да допринос у издржавању детета рођеног у његовом садашњем браку има и мајка тог детета, као што такву обавезу има и мајка тужиља у односу на њихово издржавање. У том контексту, нису основани ревизијски наводи тужиља да је висина обавезе туженог требала да буде одређена у већем проценту од досуђених, јер је тако одређена висина адекватна садашњим могућностима туженог, али и потребама тужиља.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић